

ministeren ikke kunde være uenige, thi saa vilde den ene af dem ophøre at være Minister. Jeg antager, at dette er et stærkt Udtryk for Nødvendigheden af, at der er en Enhed tilstede i Ministeriet, og dersom jeg ikke har feilet i Opfattelsen af den ærede Ministers Tanke, saa maa jeg erklære, at jeg heller ikke kan fatte Andet, end at denne Tanke er rigtig. Det er nødvendigt, at Regjeringen danner en Enhed, men er dette saa, kan man heller ikke værgе sig mod Conseqventserne deraf, og disse kan man maaskee sammenfatte i det korte Udtryk, at en egentlig „parlamentarisk Regjering“ derved ikke bliver mulig. Derved, at Regjeringen skal danne en Enhed, skabes nødvendigtvis Indskrænkninger for enhver af de særlige Forsamlinger, vi nu have i Monarchiet; dette maa man gjøre sig klart. Vil man en Selvstændighed for de særlige Forsamlinger, maa man opgive Enheden, og kan man ikke opgive den, saaer man finde sig i Conseqventserne og finde sig i de Indskrænkninger, som følge af Enhedens Nødvendighed. Dersom nu dette forholder sig saaledes, og jeg troer, at det er Tilfældet, da maa jeg tillige mene, at der er en saameget desto stærkere Opfordring til at paasee, at det, vi kunne beholde under den nærværende Forsatning, ogsaa virkelig er tilstede, og det er en ansvarlig Regjering. Jeg troer ikke, at der i den Forsatning, vi nu have, er det Allermindste til Hinder for, at vi have den fulde Ministeransvarlighed i alle særlige Sager, og er der Indskrænkninger, en Begrændsning for den parlamentariske Myndighed hos de forskjellige lovgivende Forsamlinger, maa deri ligge en saameget desto strengere Opfordring til at paasee, at Ministeransvarligheden er en Sandhed. Men nu forholder det sig jo virkelig saaledes, at man ikke kan sige, hvor Ansvarligheden i sidste Instants er for vor Finantsbestyrelse; thi Kassebeholdningen er netop Resultatet af den hele Finantsbestyrelse; den fremkommer jo som Resultat af Finantsloven, og hvad nytter det, at man under Finantslovens Behandling prutter paa 1000 og 100 Rd., naar man ikke har fuld Ansvarlighed for Bestyrelsen af det, der fremkommer som Resultat af den hele Forhandling af Finantsloven? Opfaster man altsaa nu det Spørgsmaal, hvor

er Ansvarligheden derfor, da troer jeg, at der er Grund til at gaae tilbage til de historiske Grindringer, som nylig ere blevne berørte. Vi havde jo nemlig før 2den Octbr. 1855 en ansvarlig Regjering, vi havde før den Tid Ministeransvarlighed, og hvad Kongerigets særlige Anliggender angaaer, kan der ikke være den mindste Skygge af Tvivl om, at denne Ansvarlighed var fuldstændig; altsaa før 2den October 1855 bestod hos os fuld Ansvarlighed for alle særlige finantsfelle Sager; men den 2den October 1855 foregik der Intet, som paa nogen Maade kunde svække eller indskrænke denne Ansvarlighed; den var altsaa tilstede før 2den October, og den kan ikke forgaae; men er den ikke der, hvor den var dengang, maa den være paa et andet Sted. Altsaa kan efter min Mening Spørgsmaalet nu kun være, enten beroer Ansvarligheden endnu hos Finantsministeren eller den er ved en allerhøieste Resolution lagt andetsteds hen; thi der kan ikke være Tale om, hvad et æret Medlem (Tscherning) har yttret, at vi skulle lægge Ansvaret paa Indenrigsministeren; jeg idetmindste troer ikke, vi kunne gjøre det. Men det Spørgsmaal troer jeg at der er al Anledning til at fordre besvaret med fuldkommen Klarhed: hvor er Ministeransvarlighed; er den der, hvor den var før 2den October, eller er den lagt andetsteds hen, og dersom det Sidste er Tilfældet, hvor er den da? Ligesom den ærede sidste Taler skal jeg ogsaa slutte med det Haab, at det maa fremgaae som Resultat af Forhandlingen om dette Udkast, at der kommer fuldkommen Klarhed i de herhenhørende Forhold.

Schovelin: Det er blot en kort Bemærkning, som jeg skal tillade mig. Der er idag et Par Gange fremkommet den Ytring, at naar Kongeriget fik sin særlige Kassebeholdning udbetalt af Total-Kassebeholdningen, vilde man kunne benytte denne særlige Kassebeholdning paa den Maade, at den udlaantes til Handlende eller Andre; men dette beroer paa en Misforstaaelse. Dersom nemlig Kongeriget for Dieblisset, eller til hvilken som helst Tid, skulde have sin særlige Kassebeholdning udbetalt af Total-Kassebeholdningen, saa vilde dette alene kunne see derved, at der enten